

æetsfighed eller har forledet Andre til lige Uhygighed, eller ved sin Ufsærd har forvoldt Skade, foruden den høiere Straf, han efter Lovgivningens almindelige Bydende forøvrigt maatte have forstyldt.

Enhver, som uden lovligt Forsald, uagtet ffeet Tilsigelse, udeliver fra Sprøitespøvelser eller Mønstringer, ansees med en Bøde af 1 Rd.

Skulde nogen Brandfoged gjøre sig styblig i ulovlig Udelivelse eller anden grov Forsømmelse, ansees han med en Bøde af 10 til 50 Rd.

vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Jeg skal nu sætte det Tilbagestaaende under Forhandling. Jeg antager, at Nr. 123 maa ansees for afgjort ved Afstemningen over Nr. 115, hvorom maasteeden ærede Ordfører vil erklære sig.

Ordføveren: Det er kun et Par ganske enkelte Punkter under dette Afsnit, hvorom jeg skal høre mig. Hvad Nr. 123 angaaer, anseer jeg det ogsaa for afgjort ved den nævnte foregaaende Afstemning. Forslaget under Nr. 124 er stillet, fordi Udvalget har antaget, at der ikke var nogen Anledning til ikke ligesaavel at fordrø, at Branddirecteuren, naar han var tilstede paa Brandstedet, skulde være opmærksom paa, hvad der kan have givet Anledning til Udebranden, som de øvrige Bestillingsmænd. Forslaget under Nr. 129, der er stillet af et Mindretal, har Fleertallet ikke kunnet slutte sig til, fordi man har anseet det for utilraadeligt at beholde de tidligere Bestemmelser om Hjælp til Udslytning; der er nu saameget mindre Høie til at beholde bemeldte Bestemmelse, som man har overgivet Brandforsikringens Anliggender til dens egen

Bestyrelse, og givet den en større Naadighed, hvormed det kun lidet vilde stemme, hvis man fremdeles vilde indlade sig paa at foreskrive Fordringer til denne Forsikrings Midler. Til Forslaget under Nr. 132 skal jeg alene bemærke, at ligesom man ikke har kunnet indsee, hvilken Fordeel der skulde opnaaes ved at forandre Benævnelsen Branddirecteur til Brandforvalter, saaledes har man ogsaa meent, at selv om man ansaae Forandringen for passende i een Henseende, vilde den i andre Henseender være unyttig; thi Branddirecteurerne vilde ligesuldt vedblive at hedde Branddirecteurer, forsaavidt de ere Brandforsikringens Embedsmænd; det blev saaledes i al Fald kun paa en Maade det Halve af deres Personer, der fik Titelen: „Brandforvalter“.

Beck: Allerede ved Sagens første Behandling omtalte jeg, om ikke „Branddirecteur“ kunde forandres til „Brandforvalter“ og „District“ til „Kreds“. Det forekom mig, at hvor det kommer an paa at ordne Bestillinger for større Kredse, især i Tilfælde som de foreliggende, burde man bruge Benævnelser, som vare af dansk Rod, og det forekom mig, at det var gavnligt, om man kunde undgaae saadanne fremmede Benævnelser som Directeur, fordi jeg for mit Vedkommende veed af Erfaring, at det har Intet at betyde, det er et Skin, og det gaaer med det som i det Hele med Titler, det hjælper ikke til at have i Folks Bevidsthed, tværtimod troer jeg, at det i Almindelighed giver Anledning til en Ufskillelse, som undertiden er lidet ønskelig. Hvad der ogsaa den Gang gav mig Anledning til at udtale dette, var, at Folk paa Landet, der vare inde i Regnskabsvæsenet og forresten vare dygtige til at være Brandforvaltere, ikke skjøttede om Titelen Branddirecteur.